

него по гръко-арабско произношение Стлифансъ, или Истлифносъ, той ще е билъ познатъ на византийцитъ още прѣди Идризи подъ името Стливносъ или Стливеносъ, отъ дѣто Идризи е направилъ Стлифансъ. Това е още по-важно и за туй, че Сливенъ у Пахимера, Кантакузина и латинскитѣ прѣводи дѣйствително се срѣща подъ горнитѣ форми¹⁾. Очевидно е прочее, че споменатъ въ 1153 г. подъ днешното си име, Сливенъ не е изникналъ прѣз тая година и че началото му датира нѣколко вѣка назадъ отъ XII-то столѣтие.

Виновникътъ да се появи Сливенъ за прѣвъ въ историята съ сѫщинското си име не бѣше ни византиецъ, а по-малко българинъ²⁾.

„Отъ Афли на разстояние единъ день западно, пише Идризи, се отива въ града Истлифносъ, който още отъ по-старо врѣме бѣше извѣстенъ, а по настоящемъ се радва на едно значително благосъстояние“³⁾.

¹⁾ Съжелявамъ, че моятъ турски, по пѫтя на уроцитетъ ми по-писменостъта му, не отиде до тамъ, за да мога лично да провѣря оригинала на Идризи, който за щастие бѣше ми се падналъ на рѣка въ British museum.

²⁾ Арабинътъ Абу-Абд-Алахъ-Мохамедъ бен-Мохамедъ е л-Едризи (Идризи) е роденъ прѣзъ 1099 г. въ Сеута и е бѣлѣжитъ ученикъ на Кордова. Географията си е писалъ въ Сицилия при двора на Рожеръ II и се свѣршва на 15 януари 1154 г. Трудътъ му на арабски е печатанъ въ Римъ (1592 г.), а на латински въ Парижъ (1619). Ползвахъ се отъ прѣводите на Жоберъ (*Recueil de voyages et de mémoires. T. VI*) и на Томашекъ въ *Sitzungsberichte. T. 112 (zur Kunde der H mus-Halbinsel. II. Die Handelswege in 12 Jahrhundert nach den Erkundigungen des arabischen Idrisi. 285.)*. Критичните бѣлѣжки на Лелевелъ за Идризи сѫ въ обширния му трудъ: *Géographie du moyen age III и IV. Bruxelles, 1852.* Сравнително най-добрѣ е разглежданъ отъ Томашекъ, но нуждата отъ старателното провѣряване на оригинала е налѣжаща.

³⁾ Въ Жоберъ е Стлифансъ, „градъ голѣмъ“, който още прѣди днешната епоха бѣше по-важенъ. Лелевелъ излиза отъ Жоберъ и сѫщо пише: *Stlifanos*, обаче съ посрѣдственитетъ си понятия за П-ва той се заблуждава и турия Стлифансъ отгорѣ Дунава и го отожествява съ *Salsovia* (*tabul. peuting; georg. ravenn. IV. 5. p. 56*), като го изкарва отъ *στεφανος*. За мѣстото на днешния Сливенъ той турия Идризиевото *Estimos*, *Estios* — *islandji*, *Selimno Slivno*. Даже Томашекъ приравнява *Istimos* съ Истлифносъ, Стлифансъ.